

Á MESA DO PARLAMENTO DE GALIZA

Manuel Ángel RICÓN REGUERA, con NIF [REDACTED]; Angela PAZ GARCIA, con NIF [REDACTED]; Ana Isabel PEREZ TOMÉ, con NIF [REDACTED]; Mª Jesús MONTERDE GARCÍA, con NIF [REDACTED]; Maria Isabel AVENDAÑO FONTÁN, con NIF [REDACTED]; Carlos SÁNCHEZ MONTES, con NIF [REDACTED]; Juan LOUREIRO TAIBO, con NIF [REDACTED]; Verísimo PAZOS BESADA, con NIF [REDACTED]; Xermán ROUCO LLANDERROZAS, con NIF [REDACTED]; Rosa CASAL GOMEZ, con NIF [REDACTED]; Rafael VAZQUEZ GONZALEZ, con NIF [REDACTED]; Carolina IÑARREA MACIAS, con NIF [REDACTED]; Maria Teresa JOAQUIN SUAREZ, con NIF [REDACTED]; Maria dos Anxos RIVEIRO PORTELA, con NIF [REDACTED]; Víctor PEDREIRA CRESPO, con NIF [REDACTED]; David CARBALLAL VAZQUEZ, con NIF [REDACTED]; Maria Luisa LORES AGUIN, con NIF [REDACTED]; Manuel MARTÍN GARCÍA, con NIF [REDACTED]; e Francisco Luis VAZQUEZ VIZOSO, con NIF [REDACTED]; comparecen perante a Mesa do Parlamento de Galiza e **EXPOÑEN:**

- I. Consonte ao artigo 4 da Lei 7/2015, do 7 de agosto, de iniciativa lexislativa popular e participación cidadá no Parlamento de Galiza (LILP), formulan, en calidade de Comisión Promotora, escrito de promoción da iniciativa lexislativa popular para a creación do hospital público e único de Pontevedra mediante a ampliación do Hospital de Montecelo.
- II. En cumprimento do disposto nos artigos 1 e 5 LILP, declaran baixo promesa seren maiores de idade, gozaren da condición política de galegos ou galegas, estaren inscritas no censo electoral e non estaren incursas en causas de inelixibilidade ou incompatibilidade das aplicábeis nas eleccións ao Parlamento de Galiza.
- III. De acordo co artigo 4.c) LILP, sinalan o seguinte enderezo para cursar as notificacións e comunicacións que sexan precisas: rúa de Pedro de Alcántara n.º 7 5ºK – 36003 Pontevedra; teléfono [REDACTED]; correo electrónico anxoricon@mundo-r.com. Os asinantes autorizan a D. Manuel Ángel RICÓN REGUERA a presentar e recibir escritos e documentos en nome da Comisión Promotora.
- IV. Para os efectos do artigo 4.b) LILP, as razóns que aconsellan a tramitación da presente iniciativa lexislativa popular son, a xuízo dos asinantes, as seguintes: o Complexo Hospitalario de Pontevedra está composto actualmente por dous

edificios separados por unha considerábel distancia. Un deles, o Hospital Provincial, dificilmente cumpre as condicións mínimas de calidade e confort. Esta situación é incompatíbel cos estándares sanitarios propios dunha sociedade avanzada e afecta negativamente ao dereito constitucional á saúde dunha poboación de case 300.000 persoas. A solución pasa por crear un hospital único para Pontevedra mediante a ampliación do Hospital de Montecelo, mantendo o uso sanitario do edificio do actual Hospital Provincial após as necesarias reformas. Estas actuacións deben preservar o carácter público do Hospital, tanto no financiamento das obras como na súa xestión cotián.

- V. De acordo co artigo 4.a) LILP, expónse a seguir o texto articulado da proposición de lei, precedido dunha exposición de motivos:

**PROPOSICIÓN DE LEI, POR INICIATIVA LEXISLATIVA POPULAR, PARA A
CREACIÓN DO HOSPITAL PÚBLICO E ÚNICO DE PONTEVEDRA MEDIANTE
A AMPLIACIÓN DO HOSPITAL MONTECELO**

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O artigo 43 da Constitución recoñece o dereito á protección da saúde, correspondendo aos poderes públicos organizaren e tutelaren a saúde pública, mediante as medidas preventivas, as prestacións e os servizos necesarios. É competencia da Comunidade Autónoma de Galiza, consonte aos artigos 148 e 149 da Constitución e ao artigo 33 do Estatuto de Autonomía de Galiza, o desenvolvemento lexislativo e a execución da lexislación básica do Estado en materia de sanidade interior, así como en materia de Seguridade Social, excepto as normas que configuran o seu réxime económico.

Na asistencia sanitaria pública na Estrutura Organizativa de Xestión Integrada de Pontevedra-Salnés (EOXI-PS) existen múltiples problemas. Entre eles, e sen ánimo de exhaustividade, poden mencionarse os seguintes: moitos Centros de Saúde están moi deteriorados, masificados e mal equipados, o que limita a súa capacidade resolutiva e dificulta o acceso da poboación a asistencia sanitaria; os Servizos de Saúde Mental

presentan unha manifesta escaseza de recursos persoais e unhas estruturas asistenciais inadecuadas e mal situadas; os Puntos de Atención Continuada (PAC) carecen dos recursos diagnósticos necesarios para atender a demanda, coa conseguinte saturación dos Servizos de Urxencias Hospitalarios, nomeadamente o de Montecelo, que sofre colapsos recorrentes e que obriga os enfermos a permanecer horas en corredores, cadeiras e padiolas; o afastamento dos servizos de referencia que foron trasladados de Vigo a Santiago ten importantes repercusións asistenciais e económicas para os usuarios; os recursos de Rehabilitación Extrahospitalaria son moi limitados, e teñen listas de espera que obriga a derivar pacientes a centros privados de menor calidade que os públicos; o Centro de Orientación Familiar que ten sufrido importantes recortes que poñen en cuestión o carácter integral da atención á saúde sexual e reprodutiva das mulleres das áreas sanitarias de Pontevedra e o Salnés; os Servizos de Atención ás Drogodependencias, en situación moi deficitaria polos recortes orzamentarios; o funcionamento do Hospital do Salnés resulta pouco funcional ao non estaren ben clarificadas as súas funcións, e o seu nivel de autonomía respecto do resto das estruturas asistenciais da EOXI-PS.

Ademais, e esa é a motivación esencial desta Lei, no Complexo Hospitalario de Pontevedra existen outros problemas importantes, que están en íntima relación coa necesidade de finalizar unha longa etapa na que a ausencia de investimentos substanciais na principal infraestrutura sanitaria da EOXI-PS é clamorosa:

En primeiro lugar, o Complexo Hospitalario de Pontevedra (CHOP) segue dividido en dous edificios separados por quilómetros de distancia. Esta circunstancia xera problemas no funcionamento dos servizos, obriga a que os profesionais teñan que perder tempo a cotío indo dun hospital ao outro e, sobre todo, ocasiona incomodidade e riscos para doentes e familiares, así como traslados continuos en ambulancias.

En segundo lugar, as actividades de hospitalización de doentes mantéñense nun Hospital Provincial que non cumpre as condicións mínimas de calidade e confort que debe ter un hospital de agudos no século XXI, dado o deterioro que sofre polo paso do tempo e a ausencia de investimentos, con cuartos e corredores inadecuados, problemas de regulación térmica, malos cheiros, roedores, etc., impropios dunha atención digna e de calidade.

Nesta situación, o dereito constitucional a unha sanidade pública universal e de calidade, a necesidade de optimización no uso dos recursos e infraestruturas públicas existentes, a comenencia dunha calidade asistencial hospitalaria que evite a xeneralización de demoras na planificación sanitaria, a preservación de noso sistema sanitario público, que é unha referencia internacional, son razóns suficientes para que esta lei se cumpra e se desenvolva o nela establecido.

TEXTO ARTICULADO

Artigo 1. Ampliación do Hospital de Montecelo, construíndo o Hospital público e único de Pontevedra.

1. A Xunta de Galiza porá en marcha, con carácter urxente, os trámites necesarios para a construción do Novo Hospital de Pontevedra, no cal se integrarán os servizos hospitalarios que xa veñen funcionando nos edificios actuais do hospitais de Montecelo e Provincial, así como aqueloutros novos servizos que sexa preciso crear para atender correctamente a poboación das áreas sanitarias de Pontevedra e O Salnés.
2. O Novo Hospital de Pontevedra, resultado da ampliación do Hospital de Montecelo, será construído con financiamento plenamente público e a súa xestión será tamén totalmente pública.

Artigo 2. Mantemento do uso sanitario do edificio do Hospital Provincial

1. O edificio do Hospital Provincial manterá o uso sanitario unha vez que o Novo Hospital de Pontevedra entre en funcionamento.
2. Así, tras as necesarias obras de adaptación, no edificio do Hospital Provincial situaranse os servizos sanitarios como os seguintes: Servizo de Urgencias Extrahospitalario, Unidade de Saúde Mental Comunitaria, un novo Centro de Atención Primaria, Servizo de Rehabilitación Extrahospitalario, Centro de Orientación Familiar, Centro de Atención Integral a Drogodependentes, camas para atención de enfermos crónicos, e Hospital de Día para persoas

dependentes, así como outros de nova creación que sexan precisos para unha atención de calidade.

DISPOSICIÓN ADICIONAL.

Autorízase a Xunta de Galiza para ditar as disposicións regulamentarias necesarias para o desenvolvemento e aplicación desta Lei, previa consulta coas organizacións sindicais máis representativas no ámbito da sanidade.

DISPOSICIÓN DERROGATORIA.

Fican derogadas as disposicións anteriores que se opoñan ao disposto na presente Lei.

DISPOSICIÓN FINAL.

A presente Lei entrará en vigor ao día seguinte da súa publicación no *Diario Oficial de Galicia*.

Polo exposto:

SOLICITAN Á MESA DO PARLAMENTO DE GALIZA: Que teña por formulado o presente escrito de promoción de iniciativa lexislativa popular, acordando a súa admisión a trámite para, unha vez cumpridos os trámites legais, incluída a recolla e presentación de, como mínimo, dez mil sinaturas debidamente autenticadas de cidadáns e cidadás, publique a presente proposición de lei conforme ao artigo 123 do Regulamento da Cámara para a súa toma en consideración no Pleno e subseguinte tramitación parlamentaria.

Pontevedra, 20 de maio de 2016.